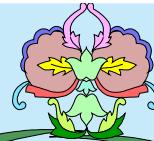

द्वितीयः भागः

२. मृद्धिनायकः

चित्रं पश्यन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

प्रश्नाः

१. चित्रे के के सन्ति ? ते किं कुर्वन्ति ?
२. चित्रं हृष्टा किम् अवगच्छन्ति ?
३. चित्रं कं विषयं बोधयति ?
४. चित्रे ते किमर्थं विग्रहान् निर्मान्ति ?

उद्देश्यम् - विनायकचतुर्थमहोत्सवस्य विशेषतायाः ज्ञापनम्। पर्यावरणसंरक्षणविषये छात्राणां जागरणम् ।

छात्रेभ्यः सूचनाः -

१. पाठं पठन्तु । अनवगतानां पदानां वाक्यानां अथः रेखाङ्कनं कुर्वन्तु ।
२. अनवगतानि पदानि अधिकृत्य मित्रैः सह चर्चा कुर्वन्तु ।
३. अनवगतपदानाम् अर्थान् पदकोशस्य साहाय्येन अवगच्छन्तु ।

(विनायकचतुर्थः विशेषताः अधिकृत्य एकस्यां दूरदर्शन्यां व्याख्यात्री -
शास्त्रज्ञयोर्मध्ये प्रचलिता चर्चा ।)

व्याख्यात्री - सम्प्रति अस्माकं दूरदर्शनप्रसारकेन्द्रे आचार्यः शिवराममहोदयः समुपस्थितः । असौ तिरुपतिक्षेत्रस्थायां संस्कृतकलाशालायां विज्ञानं - संस्कृतम् इत्यस्य विभागस्य अध्यक्षः अस्ति । सम्प्रति अयं महोदयः “गणेशचतुर्थाः वैज्ञानिकता” इत्यस्मिन् विषये अमूल्यानंशान् वक्तुम् उपस्थितः अस्ति । “स्वागतम् । नमस्ते महोदय !” ।

आचार्यः - नमो नमः । प्रथमं सर्वेभ्यः “विनायकचतुर्थशुभाकाङ्क्षाः ।”

व्याख्यात्री - भारतदेशे जनाः गणेशस्य जन्मदिनम् उत्सवत्वेन कदा आरभ्य आचरन्तः सन्ति ?

आचार्यः - जनाः वैदिककालादारभ्य गणेशजन्मदिनम् उत्सवत्वेन आचरन्तः सन्ति ।

व्याख्यात्री - वीथीषु सामूहिकतया अस्य उत्सवस्य आचरणं कदा आरभ्य प्रचलति ?

आचार्यः - स्वातन्त्र्यात् पूर्वं जनेषु एकतासम्पादनार्थं प्रायः ‘1893’ तमे वर्षे बालगङ्गाधरतिलकमहोदयेन सामूहिकोत्सवाचरणम् आरब्धमास्ति । तदा आरभ्य जनाः वीथीषु गणेशप्रतिमां संस्थाप्य विशेषरूपेण पूजनम् आरब्धवन्तः ।

व्याख्यात्री - अर्थात् तिलकमहोदयः एव एतेषामुत्सवानाम् आचरणस्य स्फूर्तिप्रदाता खलु !

आचार्यः - सत्यम्, तस्य स्फूर्त्या एव इदानीमपि सामूहिकोत्सवाचरणं निर्विघ्नतया प्रचलति ।

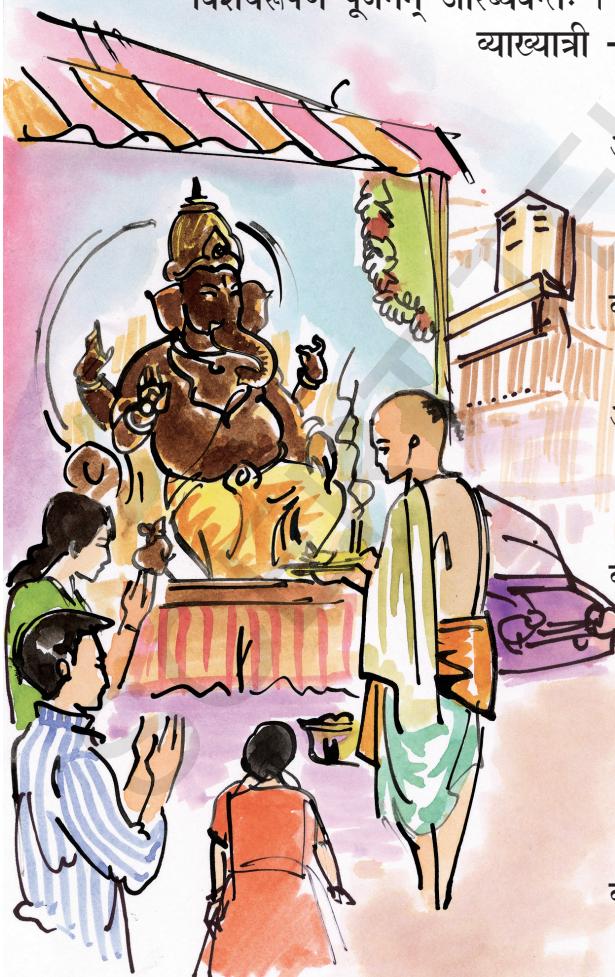
व्याख्यात्री - गणेशोत्सवाचरणे वैज्ञानिकता अस्तीति वदन्ति । किमिदं सत्यम् ?

आचार्यः - आम्, अस्माकं भारतीयोत्सवेषु सर्वेषु वैज्ञानिकता अस्त्येव । विशिष्य गणेशोत्सवे।

व्याख्यात्री - गणेशोत्सवाचरणे वैज्ञानिकता का ?

आचार्यः - उत्सवेऽस्मिन् गणेशप्रतिकरणि एकविंशतिविधानि पत्राणि पूजनाय आनयन्ति । तानि पत्राणि वृक्षेभ्यः सम्पादयन्ति । आयुर्वेदानुसारं तेषां प्रभावः महान् अस्ति ।

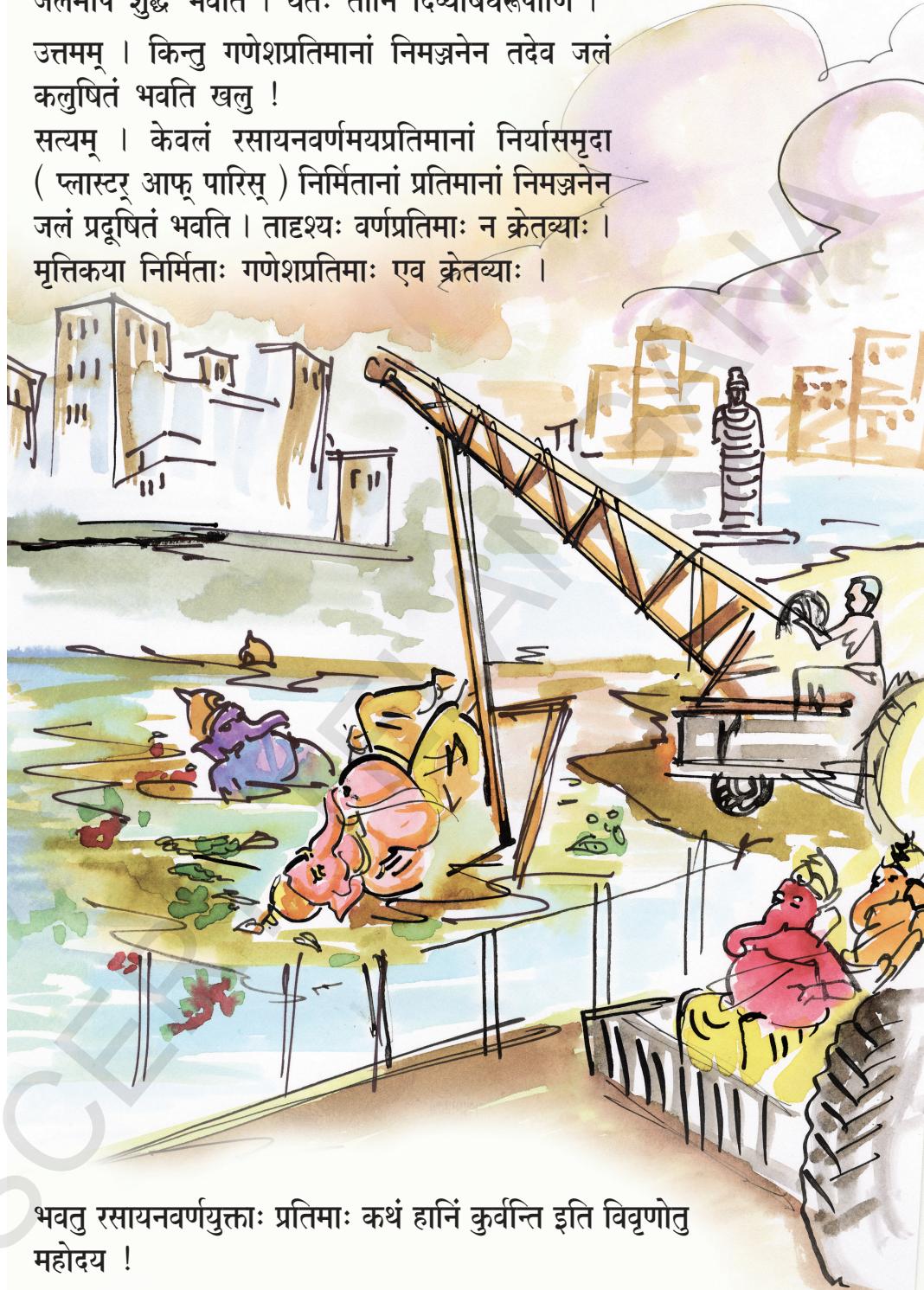
व्याख्यात्री - एकविंशतिपत्रैः पूजनेन किं प्रयोजनं सिद्ध्यति ?

आचार्यः - पत्राणाम् आनयनसमये पूजासमये च स्पर्शनम्, आद्वाणं च भवति । जले तेषां निमञ्जनेन जलमपि शुद्धं भवति । यतः तानि दिव्यौषधस्त्रपाणि ।

व्याख्यात्री - उत्तमम् । किन्तु गणेशप्रतिमानां निमञ्जनेन तदेव जलं कलुषितं भवति खलु !

आचार्यः - सत्यम् । केवलं रसायनवर्णमयप्रतिमानां निर्यासमृदा (प्लास्टर आफ् पारिस्) निर्मितानां प्रतिमानां निमञ्जनेन जलं प्रदूषितं भवति । तादृश्यः वर्णप्रतिमाः न क्रेतव्याः । मृत्तिकया निर्मिताः गणेशप्रतिमाः एव क्रेतव्याः ।

व्याख्यात्री - भवतु रसायनवर्णयुक्ताः प्रतिमाः कथं हानिं कुवन्ति इति विवृणोतु महोदय !

आचार्यः - रसायनवर्णाः नाम विविधरसायनैः विनिर्मिताः वर्णाः । तेषां कारणेन विविधाः चर्मरोगाः, नेत्रदोषाः हृद्रोगाश्च सम्भवन्तीति बहुधा निरूपितमस्ति ।

- व्याख्यात्री**
- तर्हि मृद्धिनायके के गुणः सन्ति ?
 - हरिद्रया, सिन्दूरेण, चन्दनेन एकविंशतिपत्रैश्च अलड्कृतः पूजितश्च मृद्धिनायकः जलम् औषधमयं करोति, परिसरान् शुद्धान् च करोति ।
- व्याख्यात्री**
- अन्ततो गत्वा वर्यं सर्वे मृद्धिनायकः एव श्रेष्ठः, सर्वत्र सर्वैरपि स एव स्थापनीयः पूजनीयश्च भवतीति ज्ञातवन्तः । एवम् अस्माकं प्रसारकेन्द्रमागत्य ‘गणेशचतुर्थी - वैज्ञानिकता’ इत्यस्मिन् कार्यक्रमे स्वस्य अमूल्यसमयं प्रदाय, परिशोधितान् शास्त्रीयविषयान् च उक्तवते आचार्य शिवराममहोदयाय हार्दिकधन्यवादाः, ‘गणेशचतुर्थीपर्वदिनशुभाशयाश्च’ ।
- आचार्यः**
- धन्यवादः । अन्ते सर्वे भ्योऽपि लघुविज्ञापनमेकमस्ति यत् ‘काश्चन स्वच्छन्दसंस्थाः मृद्धिनायकमेव समर्थयन्ति, तस्य प्रचारं च कुर्वन्ति । सर्वकारः अपि प्रचारं कुर्वन्नस्ति । अतः प्रसारकेन्द्राणि वार्तापत्रिकाश्च मृद्धिनायकपूजनविषये प्रचारं कुर्वन्तु’ इति प्रार्थये ।
- ‘मृद्धिनायकमर्चामः पर्यावरणं रक्षामः’ ॥
‘मृद्धणेशपूजनं प्राणिकोटिरक्षणम् ॥’
- द्वावपि मिलित्वा**
- ‘जय गणेश ! जय गणेश !’
सर्वे भ्योऽपि “गणेशचतुर्थीशुभाशयाः”
“ तस्मात् शास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ।
ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥”

॥ भगवद्गीता १६-२४ ॥

I. भावावगमनम् - प्रतिस्पन्दनम्

अ. श्रुप्त्वा, विचिन्त्य वदन्तु

1. भारतीयाः उत्सवैः किं जानन्ति ?
2. पाठानुसारं पर्यावरणप्रदूषणस्य कारणं किमस्ति ?
3. मृद्धिनायकस्थापनेन के लाभाः सन्ति ?
4. आगामिविनायकचतुर्थी भवतां गृहपरिसरे कीदृशं विनायकं स्थापयिष्यन्ति ?
कारणं वदन्तु ।

आ. पठन्तु, अवगच्छन्तु, व्यक्तीकुर्वन्तु

१. पाठेऽस्मिन् विशिष्टपदानाम् अथः रेखाङ्कनं कुर्वन्तु ।
२. पाठं पठित्वा पाठे स्थितानि प्रश्नार्थकवाक्यानि एकत्र लिखन्तु ।
३. अथः दत्तम् अनुच्छेदं पठित्वा प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

संस्कृतभाषा विशेष विशिष्ट भारते अतिप्राचीनकालादारभ्य व्यवहारे अस्ति। भारतीयसंस्कृतिः संस्कृतभाषया संरचिता अस्ति । एषा प्राचीनसंस्कृतग्रन्थेषु संरक्षिता अस्ति । सा अद्यापि विश्वमानवकल्याणाय मार्गदर्शिका अस्ति । अतः उक्तं “भारतस्य प्रतिष्ठे द्वे संस्कृतं संस्कृतिस्तथा” इति ।

अ. भारतीयसंस्कृतिः कस्यां भाषायां उपलभ्यते ?

आ. संस्कृतभाषा कस्य मार्गदर्शिका ?

इ. अनुच्छेदस्य शीर्षिकां सूचयन्तु ।

ई. का भाषा बहोः कालात् भारतदेशे व्यवहारे अस्ति ?

४. पाठं पठित्वा प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

अ. अधुना सर्वत्र कीटशान् गणेशविग्रहान् स्थापयन्ति ?

आ. जलम् औषधमयं कथं भवति ?

इ. विनायकोत्सवे निर्यासमृद्धिग्रहैः पर्यावरणप्रदूषणं कथं भवति ?

ई. तिलकमहोदयः किमर्थं गणेशोत्सवान् आरब्धवान् ?

II. भावव्यक्तीकरणम् - सर्जनात्मकता

अ. स्वीयरचना

१. कैः पदार्थैः विनायकप्रतिमाः निर्मातुं शक्नुमः ?
२. भवतां परिसरेषु मृद्धिनायकस्य विषये भवन्तः कीटशं प्रचारं हृष्टवन्तः ?
३. मृद्धिनायकं विना इतोऽपि कीटशाः विग्रहाः पर्यावरणाय हितकराः भवन्ति ?
४. विनायकविग्रहाणां निमज्जनं कुत्रुं कुत्रुं कुर्वन्ति ?
५. एतस्य पाठस्य विषये भवतः अभिप्रायः कः ?

ఆ. సర్జనాత్మకవ్యక్తికరణమ्

१. సహజపదార్థః వినాయకస్య ప్రతిమాం స్వయం నిర్మాయ ఆనవన్తు ।
२. పర్యావరణదూషణం కైః కారణैః భవతితి పద్మికాం లిఖన్తు ।
३. “మृద్రినాయకమర్చామః - పర్యావరణం రక్షామః” ఎతాహశాని ధ్యేయవాక్యాని రచయన్తు ।
४. అథః దత్తాని వాచ్యాని సంస్కृతేన అనువదన్తు ।

అ. రంగులను ఉపయోగించడం ఆరోగ్యానికి హనికరం.

ఆ. పండుగలు భారతీయసంస్కృతికి ఆధారాలు.

ఇ. నాకు జ్ఞానమైన పండుగ వినాయకచవితి.

ఈ. పర్యావరణ సంరక్షణకోసం అందరూ కృషి చేయాలి.

ఉ. మనం ఎల్లప్పుడు మంచి పనులనే చేండాం.

ఇ. ప్రశంసా

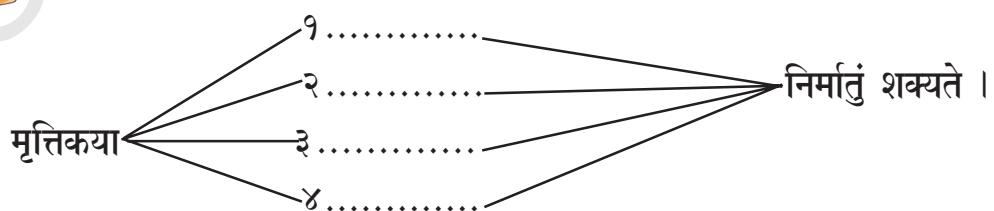
१. మृద్రినాయకస్య పూజాం కుర్వతః జనాన् భవాన् కథమ् అభినందతి ?
२. భవతః సుహదః పర్యావరణ పరిరక్షణార్థమ् ఏకాం యోజనాం కృతవన్తః । తదా భవాన् కిం కరోతి ?

III. భాషాంశా:

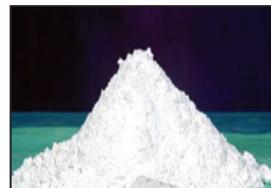
అ. పదజాలాభివృద్ధి:

१. మृత్తికయా కిం కిం నిర్మాతుం శక్యయే ఇతి రిక్తస్థానేషు లిఖన్తు ।

२. अधः दत्तानां पदार्थानां नामानि पाठत् चित्वा लिखन्तु । तानि उपयुज्य वाक्यानि लिखन्तु

१.
२.
३.
४.
५.

३. किं वस्तु केन निर्मीयते इति ज्ञात्वा ‘✓’ चिह्नेन अङ्कयन्तु ।

वस्तु	कागदेन	पाषाणेन	सुध्या	मृत्तिकया	वृक्षेण	रसायनैः	प्लास्टिकेन	लोहेन
आयुर्वेदौषधम्								
अलोपति-औषधम्								
पुस्तकम्								
अङ्कनी								
द्रोणी								
जलकूपी								
आसन्दः								
इष्टकाः								

४. कोष्ठके त्रिविधानि पदानि सन्ति । तानि कृत्वा, ल्यप्, तुमुन् प्रत्ययान्तानीति
ज्ञात्वा, उचिते कोष्ठके लिखन्तु ।

लेखितुम्, उत्थाय, पठित्वा, कर्तुम्, कृत्वा, नीत्वा, गन्तुम्, प्रक्षाल्य, चलितुम्,
धावितुम्, नत्वा, आनीय, हृत्वा, आदाय, भवितुम्, लिखित्वा, श्रोतुम्

कृत्वा

तुमुन्

ल्यप्

--	--	--

५. एकैकस्मात् कोष्ठकात् एकं पदं चित्वा वाक्यानि रचयन्तु ।

१. |

२. |

३. |

आ. व्याकरणांशः

१. अथः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । रेखाङ्कितानि पदानि अवगच्छन्तु ।

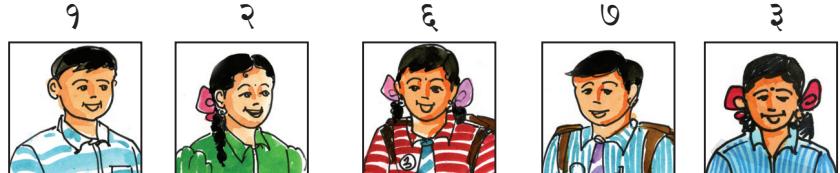
अ. देवेषु विनायकः आदिपूज्यः । अर्थात् प्रथमः देवः ।

आ. धावनप्रतियोगितायां रमेशः द्वितीयं स्थानं प्राप्तवान् ।

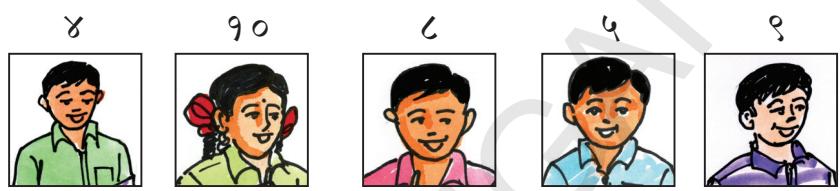
इ. अहं षष्ठपाठस्थान् अभ्यासान् करोमि ।

उपरि रेखाङ्कितानां पदानां पूरणप्रत्ययान्तानि इति व्यवहारः । एतादृशानि
पदानि सङ्ख्याभिः स्थानं बोधयन्ति ।

२. चित्राणि पश्यन्तु । तत्र सङ्ख्या अपि अस्ति । सा सङ्ख्या वार्षिकपरीक्षायां
तेषां स्थानानि सूचयति । सङ्ख्यायाः आधारेण चित्रगतस्य स्थानं सूचयन्तु ।

प्रवीणः नन्दिनी कल्याणी अनन्तः बृन्दावनी

अभिरामः श्रेता प्रद्युम्नः गौतमः नन्दकिशोरः

३. अथः दत्तानि सन्धिपदानि पठन्तु । विवरणम् अवगच्छन्तु ।

उदा - प्रत्येकम् = प्रति + एकम् (इ + ए = ये) (इ = य्)

मध्वरिः = मधु + अरिः (उ + अ = व) (उ = व्)

मात्रंशः = मातृ + अंशः (ऋ + अं = रं) (ऋ = र्)

उपरितनेषु उदाहरणेषु इ, उ, ऋ इति वर्णानां स्थाने य्, व्, र् इति वर्णाः
आगताः सन्ति ।

एतानि यणादेशसन्धियुक्तानि पदानि ।

इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋू इत्येतेभ्यः वर्णेभ्यः असवर्णे अचि परे तेषां स्थाने
क्रमेण य्, व्, र् इत्येते वर्णाः आदेशाः भवन्ति ।

अयं यणादेशसन्धिः इति उच्यते ।

४. अथः दत्तानां सन्धिपदानां विभजनं कुर्वन्तु ।

अ. अत्यन्तम् = +

आ. वृष्ट्यर्थम् = +

इ. शास्त्रोष्वभिज्ञः = +

ई. दध्योदनम् = +

उ. धात्रंशः = +

ऊ. सर्वेष्वयम् = +

४. अथः दत्तानां सन्धिपदानां योजनं कुर्वन्तु ।

- अ. इति + उवाच =
- आ. अति + अधिकम् =
- इ. बहु + अन्तरम् =
- ई. वधू + आगमनम् =
- उ. पितृ + अंशः =
- ऊ. मातृ + आगमनम् =

५. उदाहरणानुसारम् अथः दत्तानां समासपदानां विग्रहवाक्यानि लिखन्तु ।

उदा - विनायकोत्सवः - विनायकस्य उत्सवः

- अ. जनकात्मजा -
- आ. गृहशोभा -
- इ. सङ्गीतमाधुर्यम् -
- ई. पवनतनयः -
- उ. संस्कृतपुस्तकम् -

IV. परियोजनाकार्यम्

१. विविधानां विग्रहाणां निर्माणस्थानं गत्वा तत्रत्याः निर्मातारः कैः पदार्थैः विग्रहं निर्मात्ति ? कथं निर्मात्ति ? इत्यादिकं ज्ञात्वा निवेदिकां विलिख्य आनयन्तु, कक्ष्यायां श्रावयन्तु ।

स्वीयमूल्याङ्कनम्

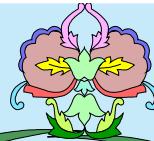

१. विनायकमहोत्सवस्य महत्वं विज्ञापयितुं शक्नोमि ।	आम् / न
२. पाठं धारालतया पठितुं, पाठे विशिष्टपदानि अभिज्ञातुं च शक्नोमि ।	आम् / न
३. पाठ्यांशविषये मम अभिप्रायं स्वीयवाक्यैः लेखितुं शक्नोमि ।	आम् / न
४. मृद्धिनायकं संस्थाप्य “पर्यावरणं रक्षणीयमिति” सर्वान् सूचयितुं शक्नोमि ।	आम् / न

द्वितीयः भागः

३. दामप्पदेवालयः

चित्रं पश्यन्तु, विचित्र्य वदन्तु

प्रश्नः

१. चित्रे के के सन्ति ?
२. चित्रे किं प्रचलति ?
३. एतादृशसन्दर्भः कुत्र भवति ?

उद्देश्यम् -

१. पूर्वेषां शिल्पकाराणां नैपुण्यस्य ज्ञापनम् । तेन भारतीयकलाकाराणां विषये छात्रेषु आदरभावनायाः विकासः ।

छात्रेभ्यः सूचनाः -

१. पाठं पठन्तु । अनवगतानां पदानां वाक्यानां च अथः रेखाङ्कनं कुर्वन्तु ।
२. अनवगतानि पदानि अधिकृत्य मित्रैः सह चर्चा कुर्वन्तु ।
३. अनवगतपदानाम् अर्थान् पदकोशस्य साहाय्येन अवगच्छन्तु ।

(छात्राः अध्यापकं परितः आवृत्य तेनोक्तं विजयदशमीपर्वदिनस्य प्राशस्त्यं श्रुतवन्तः ।)

हे छात्राः ! आगामिसङ्कान्तिविरामदिवसेषु वयं सर्वे विज्ञानयात्रां गमिष्यामः । गृहे अनुमतिं लब्ध्वा आगच्छन्तु । वयं सर्वे मिलित्वा रामप्पदेवालयस्य सन्दर्शनार्थं गमिष्यामः । तत्र कठिनशिलास्तम्भेषु शिल्पिनां कलाकौशलं द्रष्टुं शक्नुमः ।

साधारणतः देवालयाः क्षेत्रस्यामिनः नाम्ना प्रसिद्धिं प्राप्नुवन्ति। वेङ्कटेश्वरालयः, श्रीकालहस्तीश्वरालयः, श्रीशैलमळीश्वरालयः, वेमुलवाडा

राजराजेश्वरालयः इति देवालयाः तत्तद्वेवानां नामभिः प्रसिद्धाः सन्ति। किन्तु रामप्पदेवालयः तु शिल्पिनाम्ना प्रसिद्धिं गतः ।

तेलङ्गाणाराज्ये वरङ्गलूजनपदं प्रधानकेन्द्रात् सप्तति कि.मी. (70 K.M) दूरे पालम्पेट ग्रामः अस्ति । ततः अनतिदूरे रामप्पदेवालयः अस्ति । तस्य नाम न केवलं तेलङ्गाणाराज्ये परन्तु भारते विश्वे च प्रसिद्धम् ।

१४ शताब्द्यां तदानीन्तनस्य राज्ञः गणपतिरुद्रदेवस्य प्रधानसेनानायकस्य रेचर्लरुद्रदेवस्य आध्यक्षे एषः आलयः निर्मितः । स्थापत्यकलायां पूर्णप्रज्ञं रामप्पनामानम् आहूय तस्य नेतृत्वे शिल्पकलानैपुण्यस्य दृष्टान्तरूपेण लोकाय समर्पयितुमेव

एष देवालयः निर्मितः। नक्षत्राकारकबृहच्छिलायां मन्दिरमिदं नेत्रपर्व
जनयति । प्रागभिमुखस्य अस्य गर्भालयस्य पुरतः द्वारत्रयशोभी
मुखमण्टपः अस्ति । महामण्टपमध्ये स्त्रिगंधशिलामयेषु कुड्यस्तम्भेषु
भारत-भागवत-रामायणकथाः शिल्परचनाचातुर्यस्य निर्दर्शनायन्ते ।

न केवलं गर्भालयकुड्येषु , मन्दिरस्य बहिरन्तःस्थितेषु सर्वेषांपि
कुड्येषु स्थापत्यकलायाः नैपुण्यं सन्दर्शकानां पर्यटकानां मनः
आकर्षति । विविधनृत्य-नृत्यभङ्गीषु चित्रितानां शिल्पानां
नयनमनोहराणि हर्ष्याणि दृश्यानि देशस्य अस्य कलासंस्कृतेः
वैभवम् अतिरां प्रकटयन्ति ।

महिषासुरमर्दिनी, गणेशः, भैरवः, नागिनी, मदनिका प्रभृतीनि
शिल्पानि काकतीयशिल्पकलायाः केन्द्रस्थानानीव दृश्यन्ते ।

अत्रत्याः इष्टकाः जले प्लवमानाः तदानीन्तनायाः
वैज्ञानिकतायाः वैशिष्ठ्यं निरूपयन्ति । तत्र समीपस्थयोः कामेश्वर-
कोटेश्वरदेवालययोः इष्टकाः अपि जले प्लवमानाः सर्वेषु सन्दर्शकेषु
विस्मयं जनयन्ति ।

अस्य देवालयस्य कुड्येषु चित्रितं पेरिणीनृत्यं दृष्ट्वा प्रसिद्धः नाट्यशास्त्रज्ञः पद्मश्री बिरुदाङ्कितः
नटराजग्रामकृष्णमहोदयः “आन्ध्रनाट्यम्” इति नाम्ना कमपि विशिष्टनाट्यप्रकारं संरच्य तस्य भरतनाट्य-
कूचिपूडिनृत्ययोः समं स्थानं कल्पितवान् । ताढशशिल्पकलावैभवेन विराजमानः रामप्पदेवालयः अवश्यं
सर्वैरपि द्रष्टव्यः इत्यवदत् ।

I. భావావగమనమ् - ప్రతిస్పందనమ्

అ. శ్రుష్టవ్తు, విచిత్ర్వ వదన్తు

1. విహారయాత్రా నామ కా ?
2. రామపండితాలయసహశానాం దేవాలయానాం నామాని వదన్తు ।
3. భవతా కృతాం విహారయాత్రామ् ఆధికृత్య వదతు ।
4. విహారయాత్రా కరణీయా చేత్ పూర్వయోజనా కథం కరణీయా ?

ఆ. పఠన్తు, అవగాచ్ఛన్తు, వ్యక్తికువ్వన్తు

1. పాఠం పఠితొ నుతనపదానామ् అథ: రెఖాఙ్కనం కువ్వన్తు । తాని ఏకం లిఖింతు ।
2. అథ: దత్తాని వాక్యాని పఠన్తు । తేషాం సమానార్థకాని వాక్యాని పాఠే అన్విత్య లిఖింతు ।
 - అ. సౌధారణంగా దేవాలయాలు దేవతల పేర్లతో ప్రసిద్ధమౌతున్నాయి.
 - ఆ. నడ్కుత్తాడారంలో ఉన్న ఈ మందిరం కళ్ళకు అనందాన్ని కల్గిపుంది.
 - ఇ. శిల్పకళ యొక్క విశ్వరూపం సందర్శించే పర్యాటకుల మనస్సును ఆకర్షిస్తుంది.
 - ఈ. “అంధ్రాట్యం” పేర్లతో ఒక నాట్యప్రభకారమును రచించి దానికి భరతనాట్య, కూచిపూడి సృష్టాలకు సమానమైన స్నేహాన్ని కల్పించారు..
3. ఆస్మిన् పాఠే స్థితాని సర్వనామపదాని చిత్తా లిఖింతు ।
4. అథ: దత్తం పరిచేదం పఠితొ ప్రశ్నానాం సమాధానాని లిఖింతు ।

వెములవాడా పుణ్యక్షేత్రం కరీంనగరజనపడే అస్తి । సిరిసిల్లసమీపే ఎవ వెములవాడా పుణ్యక్షేత్రమ् అస్తి । వెములవాడాదివ్యక్షేత్రశిఖరస్య దర్శనేన మన: ప్రఫుల్ళం భవతి । వికసితపద్మస్య తటాకస్య తటే శిల్పకలానిర్మితం రాజగాజేశ్వరస్య మందిరం సుందరమస్తి । మందిరస్య ఉత్తరదిశి ధర్మకుణ్డమ् అస్తి । ధర్మకుణ్డే స్థానేన సర్వపాపనివారణం భవతీతి భక్తానాం విశ్వాసః ।

- అ. వెములవాడాపుణ్యక్షేత్రం కు అస్తి ?
- ఆ. రాజగాజేశ్వరమందిరస్య ఉత్తరదిశి కిం వర్తతే ?
- ఇ. కస్య దర్శనేన మన: ప్రఫుల్లం భవతి ?
- ఈ. సర్వపాపనివారణం కెన భవతి ?
- ఉ. వెములవాడాక్షేత్ర స్థితస్య దేవస్య నామ కిమ् ?

५. पाठं पठित्वा अथः दत्तानां प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

- अ. छात्राः कस्य पर्वदिनस्य प्राशस्त्यं श्रुतवन्तः ?
आ. रामप्पदेवालयः कुत्र अस्ति ?
इ. रामप्पदेवालयः कस्य आध्यक्ष्ये निर्मितः ?
ई. आन्ध्रनाट्यं केन संरचितम् ?
उ. रामप्पदेवालयः केन नाम्ना प्रसिद्धः ?

II. भावव्यक्तीकरणम् - सर्जनात्मकता

अ. स्वीयरचना

१. तेलंगाण प्रान्ते प्रसिद्धानां देवालयानां नामानि कानिचन लिखन्तु ।
२. रामप्पदेवालयस्य दर्शनेन प्राचीनकालिकं किं किं ज्ञातुं शक्नुः ?
३. शिल्पानां चित्रणं देवालयानां कुड्येषु एव किमर्थं कुर्वन्ति ?
४. पाठ्यांशस्य विषये भवतः अभिप्रायः कः ?

आ. सर्जनात्मकव्यक्तीकरणम्

१. पाठ्यांशं मित्राणां मध्ये प्रचलितसम्भाषणस्त्वयेण लिखन्तु ।
२. अथः देवालयस्य चित्रमस्ति । तत् दृष्ट्वा पञ्चवाक्यानि स्वयं लिखन्तु ।

३. अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । तानि संस्कृतेन अनुवदन्तु । मञ्चूषातः सहायकं पदं चिन्चन्तु ।

एकः एका, एकम्, त्रयः, चतस्रः, पञ्च

- अ. ऒक बालుడु कవితను రాస్తున్నాడు.
- आ. ఒక బాలిక బొమ్మ వేస్తున్నది.
- ఇ. ముగ్గురు విద్యార్థులు పోట పోడుతున్నారు.
- ఈ. ఐదు నడులు ప్రవహిస్తున్నాయి.
- उ. నలుగురు మహిళలు నడుస్తున్నారు.
- ఊ. ఒక బస్సు వేగంగా వెళుతున్నది.

ఇ. ప్రశంసా

१. भवतः बन्धुः कक्षन काशीयात्रां कृत्वा गृहमागतवान् । तस्य अनुभवान् भवान् कथं पृच्छति ?
२. भवान् राजा चेत् रामप्पसद्वशेन स्थपतिना कीटशानि कार्याणि कारयति ? तं कथं सम्मानयति ?

III. భాషాంశా:

అ. పదజాలాభివృద్ధి:

१. अधः दत्तानि बहुवचनानि एकवचने परिवर्तयन्तु ।

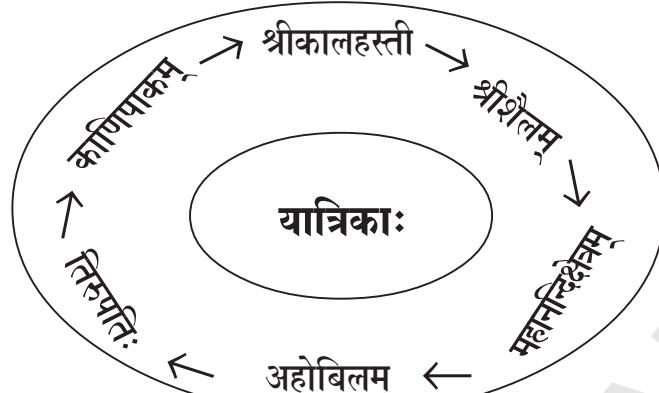
పుంలిङ్గे

- उदा - छात्राः - छात्रः
- अ. बालाः -
- आ. कवयः -
- इ. गुरुवः -
- ई. देवालयाः -
- उ. विद्यार्थिनः -

स्त्रीलిङ్గे

- छात्राः - छात्रा
- बालाः -
- मतयः -
- धేనवः -
- विहारयात्राः -
- विद्यार्थिन्यः -

२. अधः दत्तस्य चक्रस्य साहाय्येन यात्रिकाः कुतः कुत्र गच्छन्तीति लिखन्तु ।

उदा - यात्रिका: श्रीशैलं गच्छन्ति ।

यात्रिका: श्रीशैलतः महानन्दिक्षेत्रं गच्छन्ति ।

३. अधः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । रेखाङ्कितपदानि अवगच्छन्तु । तानि उपयुज्य स्वीयवाक्यानि रचयन्तु ।

अ. बालः चित्रं पश्यति किन्तु नावगच्छति ।
..... ।

आ. तिरुपतिदेवालयः सुप्रसिद्धः अस्ति ।
..... ।

इ. मम गृहे कुड्येषु देवानां चित्राणि सन्ति ।
..... ।

ई. भारतीयदेवालयेषु शिल्पानि बहूनि दृश्यन्ते ।
..... ।

३. उदाहरणानि पठन्तु । रेखाङ्कितपदानि अवगच्छन्तु ।

अ. रामेण सह सीता वनं गतवती ।

आ. कृष्णस्य मित्रं कुचेलः । कृष्णः तेन सह क्रीडति ।
उदाहरणे रेखाङ्कितं पदं तृतीयाविभक्तौ अस्ति ।

४. उदाहरणानुसारं वचनान्तराणि लिखन्तु ।

उदा - तेन - ताभ्यां - तैः (तृतीया विभक्तिः)

एतेन

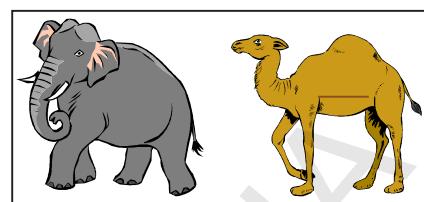
रामेण

आ. व्याकरणांशः

१. अथः दत्तानि चित्राणि पश्यन्तु । रेखाङ्कितानि पदानि अवगच्छन्तु ।

तालवृक्षः उन्नतः । कदलीवृक्षः वामनः । गजः स्थूलः । उष्ट्रः कृशः ।

पटोलः दीर्घः । शिग्यः हस्यः । विशालं क्रीडङ्गणम् । लघुः मार्गः ।

उपरितनानि रेखाङ्कितानि पदानि एकस्य परिमाणं सूचयन्ति । एवं परिमाणं, वर्णं, स्वभावं सूचयन्ति पदानि विशेषणवाचकपदानि । विशेषणधर्मयुक्तानाम् अर्थानां बोधकानि पदानि विशेष्यवाचकानि । येषां पदानां विशेषः उच्यते तानि विशेष्यपदानि ।

२. मञ्जूषातः पदानि चित्वा वाक्यनिर्माणं कुर्वन्तु ।

उत्तमः, सुन्दरम्, हरितः, दीर्घा,
हस्यम्, विशाला, नीलम्, वामनः

३. अथः दत्तानि समस्तपदानि पठित्वा उदाहरणानुसारं विग्रहवाक्यानि रचयन्तु ।

उदा - उन्नतवृक्षः	- उन्नतः च असौ वृक्षः च
दीर्घरस्तुः	- दीर्घा च सा रस्तुः च
नीलोत्पलम्	- नीलं च तत् उत्पलं च
अ. सुन्दरभवनम्	-
आ. मधुरभाषा	-
इ. मधुरफलम्	-
ई. दीर्घटटिः	-
उ. विनीलगगनम्	-
ऊ. उत्तमबालकः	-

४. अथः दत्तानि वाक्यानि पठन्तु । रेखांडितानां पदानां विभक्तीः ज्ञात्वा
रिक्तस्थाने लिखन्तु ।

उदा - चत्वारः छात्राः कन्दुकेन क्रीडन्ति ।	तृतीयाविभक्तिः
अ. अम्बा मन्दिरं गच्छति ।	
आ. भगिनी दर्वीभ्यां परिवेषणं करोति ।	
इ. आञ्जनेयः सीतायै लङ्घां गतवान् ।	
ई. वृक्षेभ्यः पर्णानि पतन्ति ।	
उ. छात्रेषु सुरेशः उत्तमः ।	
ऊ. संस्कृतप्रचारः सर्वैः कर्तव्यः ।	

IV. परियोजनाकार्यम्

१. केषाञ्चन प्रसिद्धानां भारतीयविहारस्थानानां चित्राणि सङ्कृत्य, तेषां नामानि
स्थलानि च विलिख्य प्रदर्शयन्तु ।

स्वीयमूल्याङ्कनम्

१. विहारयात्रानुभवानां विवरणं कर्तुं शक्नोमि ।	आम् / न
२. पाठं पठितुं, पाठे सर्वनामपदानि ज्ञातुं च शक्नोमि ।	आम् / न
३. भारतदेशे स्थितान् प्रसिद्धदेवालयान् अधिकृत्य लेखितुं शक्नोमि ।	आम् / न
४. पाठ्यांशं सम्भाषणरूपेण लेखितुं शक्नोमि ।	आम् / न

द्वितीयः भागः

चिन्ता

पठन्तु नन्दन्तु

पूर्वस्मिन् काले कक्षन् राजा तीव्रज्जरेण अत्यन्तं बाधितः । सः बहुकालपर्यन्तं शश्याधीनोऽभवत् । तदा राजवैद्या: आगत्य तस्य परीक्षाम् अकुर्वन् । तस्य नाडी तु सम्यक् एव स्पन्दते स्म । रक्तपीडाऽपि नास्ति, हृदयमपि सम्यक् कार्यं करोति । एवमपि अस्य ज्वरः कथमागतः? इति ते विस्मिताः अभवन् । राजा तु शश्यां न अत्यजत् ।

अन्यः वैद्यः आगत्य राज्ञः मनोव्याधिः अस्तीति ज्ञातवान् । तस्य रात्रौ निद्रा न भवति । आहारोऽपि तस्मै न रोचते । आरोग्यस्य अभावेन राज्यभारं कथं वोदुं शक्नोमि इति महती चिन्ता तस्य समुत्पन्ना । इयं चिन्ता कथं निवारणीया इत्येव तस्य समस्या अभवत् ।

तदा वैद्यः अवोचत् - हे राजन् ! तव व्याधिनिवारणाय एकम् औषधमस्ति । भवतः राज्ये निश्चिन्तस्य कस्यचन जनस्य युतकम् आनयन्तु । तत् युतकं भवान् धरतु । भवतः व्याधिः निवारितः भविष्यतीति ।

“युतकमेव खलु ! तत् किं महत्कार्यम् ? एकस्मिन् निमेषे तान्यत्र आगमिष्यन्तीति मत्वा मन्त्री चतुरः राजभटान् आहूय चतुर्सूषु दिक्षु गत्वा देशेऽस्मिन् सर्वत्र अन्विष्य कस्यचन निश्चिन्तस्य युतकम् आनयन्तु” इति आज्ञाय तान् प्रेषितवान् ।

राजभटाः ग्रामे ग्रामे भ्रमित्वा सर्वैः मिलितवन्तः । तान् उद्दिश्य “भवन्तः निश्चिन्ताः किम् ?” इति पृष्ठवन्तः । किन्तु तैः निश्चिन्तः जनः न कोऽपि मिलितः । सर्वस्यापि या काचित् चिन्ता आसीदेव ।

एवम् अपरिणीतस्य विवाहचिन्ता, विवाहितस्य सन्तानाभावचिन्ता, सन्तानवतः सन्तानस्य पोषणचिन्ता, वामनस्य प्रांशुवृद्धिचिन्ता, स्थूलकायस्य लघुशरीरचिन्ता इत्येवं प्रकारेण सर्वैऽपि जनाः चिन्तावन्तः एव अदृश्यन्त ।

अन्ते एकस्मिन् ग्रामे कक्षन् जनः वृक्षच्छायायां प्रशान्ततया हसन् नाट्यं कुर्वन् उल्लासेन वर्तमानः तैः दृष्टः । ते भटाः तत्र गत्वा तमुद्दिश्य, किं तव काचित् चिन्ताऽपि नास्ति वा ? इत्यपुच्छन् ।

किमर्थं चिन्ता ? सुखेन वृक्षच्छायासु पर्यटन् शाद्वलेषु विहरन् यद्यच्छालब्धम् आहारं खादन् सम्यगस्मि । मम गृहं वा प्राङ्गणं वा किमपि नास्ति । “मम न कापि चिन्ता” इत्यवोचत् ।

तदा “सन्दर्भोचितः एव जनः लब्धः” इति ते राजभटाः सन्तुष्ट “त्वया यत् धार्यते तत् युतकं देहि” एतदस्माकं राज्ञः आवश्यकमस्ति इत्यवोचन । तदा सः मम युतकधार्यं नास्ति, गृहमेव यदा न भवति तदा युतकधार्यं किमर्थम् ? इति हसन् अवोचत् । राजभटाः मन्त्रिसमीपमागत्य एतं वृत्तान्तं सर्वं मन्त्रिणे निवेदितवन्तः । “भोः निश्चिन्तः एकः जनः अस्माभिः दृष्टः । किन्तु तस्य युतकधार्यं नास्ति” इति च अवोचन् । तदा वैद्यः “राजन् ! अस्मिन् लोके जातस्य सर्वस्यापि जनस्य या काचित् चिन्ता भवत्येव । किन्तु सर्वैरपि अनिवार्यतया स्वकर्तव्यानि निर्वर्तनीयानि एव । अतः एतत् कथं भविष्यति, तत् कथं भविष्यतीति चिन्ता मास्तु । यत् कर्तव्यं भवतां तत् कर्तव्यं भवन्तः निर्वहन्तु । कदापि कस्यापि विषये चिन्ता न कर्तव्या” इति सूचनां दत्तवान् ।

